

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. marts 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0030-0641
Dok.: 367625

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 511 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 511 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvordan vil ministeren imødegå den kritik, der er rejst af den arbejdsgruppe som Rigspolitiet har nedsat i november 2011 for at undersøge myndighedernes behandling af dødsfald? I artiklen ”Ingen plads til kritikere” i B.T. den 19. februar 2012 fremgår det bl.a., at formanden for Retspolitisk Forening Bjørn Elmquist ”ser flere tegn på, at arbejdsgruppen blot er nedsat for at levere en forudbestemt konklusion”. .. ”for at få en bestemt konklusion” og at konklusionen er givet på forhånd, nemlig at, ”systemet i det store hele fungerer, men at der måske er brug for nogle flere midler”. Formanden for Advokatsamfundets Strafferetsudvalg Sysette Vinding Kruse mener endvidere, at arbejdsgruppen ”med fordel kunne have inkluderet eksperter fra vore nabolande; hun udtaler endvidere, at ”myndighedernes repræsentanter skal selvfølgelig være med..., men de bør ikke være de eneste”. Mener ministeren ikke, at det er vigtigt, når en myndighed skal undersøge sig selv at skabe den fornødne troværdighed, der efter spørgerens opfattelse skal til for f.eks. at imødegå mistanken om, at systemet med alle midler skal frikendes når Rigspolitiet afslutter undersøgelsen? Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, hvorfor der ikke er inddraget uvildige eksperter i undersøgelsen.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Rigspolitiet kan oplyse, at der i politiet løbende er fokus på udvikling og kvalitetssikring af den politimæssige opgavevaretagelse og metodikker. På den baggrund samt i lyset af særligt efterårets debat i medierne om politiets behandling af sager vedrørende dødsfald, der anmeldes og behandles af politiet i Danmark, har Rigspolitichefen fundet anledning til at iværksætte en nærmere undersøgelse af dansk politis praksis i forbindelse med visitation af dødsfald, der anmeldes til og behandles af politiet.

Rigspolitichefen nedsatte derfor i efteråret 2011 en arbejdsgruppe, der skal beskrive og analysere denne visitationspraksis.

Det fremgår af kommissoriet, at arbejdsgruppen skal udarbejde en rapport med en nærmere beskrivelse og analyse af politiets

praksis fra modtagelsen af en anmeldelse om et dødsfald og frem til, at der træffes beslutning om retslægelig obduktion.

Det fremgår endvidere, at grundlaget for arbejdsgruppens arbejde er:

- En beskrivelse af den relevante lovgivning og det regelsæt, der i øvrigt regulerer politiets myndighedsopgaver i forbindelse med dødsfald, der anmeldes til politiet.
- En beskrivelse af udviklingen inden for sagsområdet på grundlag af tilgængelige data.
- En beskrivelse og analyse af politiets aktuelle praksis på sagsområdet med fokus på de forhold, der har væsentlig indflydelse på kvaliteten af politiets visitation.
- Gennemførelse af en komparativ undersøgelse af lovgivning og statistik i de nordiske lande, der kan adressere dansk politis håndtering af anmeldelse om dødsfald.

Arbejdsgruppen er sammensat af personer med såvel politifaglige og anklagemæssige kompetencer som retsmedicinsk og sundhedsfaglig ekspertise.

Gruppen består således af repræsentanter fra:

- Rigspolitiet (formand)
- Den overordnede anklagemyndighed
- Politikredsens øverste ledelse
- Den Politifaglige chefgruppe i politikredsene
- De Retsmedicinske Institutter i København og Aarhus
- Embedslægeinstitutionen.

2. Særligt for så vidt angår den lægefaglige repræsentation i arbejdsgruppen kan det oplyses, at der er udpeget en repræsentant fra Embedslægeinstitutionen samt to repræsentanter fra de retsmedicinske institutter, der repræsenteres af statsobducenterne ved henholdsvis Retsmedicinsk Institut i København samt Retsmedicinsk Institut i Aarhus.

Disse to retsmedicinske institutter er valgt med henblik på at belyse praksis inden for rammerne af de to forskellige modeller for samarbejde mellem politiet og de retsmedicinske institutter. Retsmedicinsk Institut i København varetager således – udover de retslægelige obduktioner – tillige opgaven med udførelse af de retslægelige ligsyn for Københavns Politi. I de øvrige politikredse varetages denne opgave af embedslægeinstitutionen.

Det bemærkes herudover, at der forud for færdiggørelsen af arbejdsgruppens rapport vil blive afholdt en workshop med inddragelse af repræsentanter for de tre retsmedicinske institutter, Dansk Selskab for Retsmedicin samt Embedslægeinstitutionen. Formålet med workshoppen er – på baggrund af en gennemført analyse af politikredsens visitationspraksis – at bidrage til at kvalificere arbejdsgruppens grundlag for at vurdere behovet for anbefalinger på området.

Til at udføre konkrete undersøgelses- og analyseaktiviteter, herunder i politikredsene, inddrages ressourcer og kompetencer fra Rigspolitiet og politikredsene, eventuelt understøttet af eksterne fagpersoner.

Det kan endelig oplyses, at medarbejdere fra Rigspolitiet som led i arbejdsgruppens arbejde har aflagt besøg i Finland, Norge og Sverige. De tre lande har stillet eksperter til rådighed for en gennemgang af retsregler og statistik på området med henblik på en sammenligning med de danske retsregler og udviklingen i Danmark.”

Jeg kan tilføje, at jeg ikke deler spørgerens bekymring for, at den nedsatte arbejdsgruppe ikke har en tilstrækkelig bred sammensætning. Tværtimod er arbejdsgruppen, som det fremgår af Rigspolitiets udtalelse, sammensat af personer med såvel politifaglige og anklagemæssige kompetencer som retsmedicinsk og sundhedsfaglig ekspertise. Endvidere inddrager arbejdsgruppen – som det ligeledes fremgår af Rigspolitiets udtalelse – efter behov eksterne, herunder udenlandske, eksperter i sit arbejde.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af 23. november 2011 af spørgsmål nr. 27 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.